

Nagymamaszerepre
készülők
(2. oldal)

Hamis
igazolásokkal
lógta
(3. oldal)

Franciául
cseverésznek
(4. oldal)

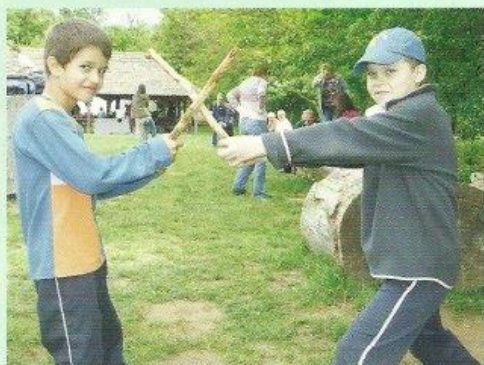
Egy kistanár
naplójából
(6. oldal)

2 0 0 6 / 2 0 0 7 . 5 . é v f o l y a m

50 Apáczai sulimagazin

é v e s

Apáczais vigasságok

Május 12-én, szombaton szülők, régi és mai tanítványok, pedagógusok együtt zárták a jubileumi rendezvénysorozatot egy emlékezetes sulinappal. S bár az időjárás a nap elején nem fogadott a kegyeibe bennünket (eleredt az eső), ám délre kiderült az ég, és szikrázó napsütés köszöntötte a szülinapos programok résztvevőit a Sóstói Múzeumfaluban. A szivárvány színei ezúttal nemcsak az égbolton tündököltek, hanem a jeles nap eseményeit is beragyogták: a gyerekek akadály-, a szülők főzőversenyben vettek részt, a színpadon szólt a rock: a TANÁROCK és a CACOPHONY (diákcsoport) versengett egymással, de a MUZSIKA zeneiskola tanulói is bemutatták tudásukat. A BABSZEMEK lelkesen ropták a táncot. Kézműves-foglalkozás, tűzoltó- és mentőbemutató emelte a nap fényét. A legnagyobb meglepetést Varga János sokszoros nagypapa szolgáltatta, aki anap folyamán 50 km-t futott az 50 éves Apáczai tiszteletére.

Büszkeségeink

Az ördög nem alszik?

December 6-án biztosan nem, hisz a Mikulásnak szüksége van néhány virgunc segítőre, akik - mint az képünkön látható - jókedvet varázsoltak az apáczais Mikulás-buliba is.

Sikereket, jó szerencsét!

És már megint ballagás! Egyelőre még nyoma sincs fájdalomnak, könnynek, a szabadság mámore hatja át a távozó nyolcadikosok lelkét. Az élet csupa móka és kacagás! A tanulás, a kötelesség várhat jövő szeptemberig! A 5. számához érkezett *Apáczai Sulimagazin* kellemes, szép nyarat kíván minden kedves olvasójának, az iskolánkban elballagóknak pedig kevés könnyet, jó szerencsét, és hatalmas sikereket!

M Á S K É P (P)

Nagymamaszerepre készülök

A nyugdíjas évek elé néző Baba néni új tervekkel szöveget: unokázní és utazni szeretne.

Dr. Bakó Attiláné tanárnő életében meghatározó szerepet töltött be az Apáczai gyakorló. Több mint három évtizeden át próbálta megszerettetni diákjaival a matematika tudományát. Erőfeszítéseit többnyire siker koronázta...

- Munkája mellett mennyi ideje jut a családjára, illetve a háztartási teendőkre, úgymint gyermeknevelés, rokonlátogatás, takarítás, főzés stb.?

- Mindkét gyermekem felnőtt már, az egyik megnősült, a másik Pesten él. Amíg kicsik voltak, nagyon figyeltem arra, hogy a szabadidőm nagy részét velük töltsöm. Nem akartam, hogy iskolai teendőimnek ők lássák kárát. Mindig is nagy társasági életet éltünk, hétvégeken gyakran jártunk és járunk össze ma is baráti családokkal. Kirándulunk a környező hegyekbe, nem riadunk vissza a napi 10-12 kilométeres gyalogtúráktól sem, és ilyenkor bográcsban főzünk, grillezünk. Büszkén mondhatom, olyan család vagyunk, akik nemcsak ünnepnapokon találkoznak. Napi kapcsolatban vagyok a közelben lakó édesanyjammal, az öcsémekkel, illetve a férjem családjával.

- Gondolom, ügyesen helyt áll a konyhában. Mi a család kedvence?

- Szeretek főzni, de azt, hogy mennyire tudok, inkább a férjemtől vagy a fiaimtól kellene megkérdezni. Egy biztos, soha nem fordult még elő, hogy különleges ünnepi ebéd helyett zörs kenyéret kellett volna emnünk, mert kudarcot vallottam a konyhában! A családom egy aránt szereti a különleges és a hagyományos ételeket, így könnyű helyzetben vagyok, nem is tudok semmit kedvencként kiemelni.

- A matematikáról (talán nem véletlenül) úgy tartják, egy száraz, merev, logikai alapelveken nyugvó tantárgy, ahol nincs helye az érzelmeknek (nem így például az irodalomnál). Ezek a jelzők a tantárgyat tanító pedagógusok stílusát és személyiségjegyeit is visszafüggőzik valamelyest, vagy nincs ilyesfajta összefüggés?

- Furcsa lenne a mundér becsületének védelmében azt mondanom, hogy ez az általánosítás nem valós. Én nem érzem száraz, matematikai összefüggésekben gondolkodó embernek magam. Céлом mindig az volt, hogy megszerettessem diákjaimmel a matematikát, de sosem akartam mindenáron matematikusokat faragni belőlük. Úgy érzem, a környezetem sem tart kifejezetten szakbarbárnak, nem hiszem, hogy a matematika a kizárólagos tudományt jelentené a világban. Bár a XXI. században az informatika és a technika soha nem látott fejlődésének korszakában jelentősége egyre nő. Például ha a diákok leülnek játszani a számítógép elé, talán nem is gondolják, hogy ez a szórakozás komoly matematikai alapokon nyugszik!

- Hamarosan nyugdíjba vonul tanárnő. Hogyan összegezné a háta mögött lévő, katedrán töltött esztendőket, és milyen tervei vannak a jövőre nézve?

- Különös érzés így, nyugdíj előtt állva felidézni az első napom az Apáczaiiban. Matematikatanár létemre kicsit szentimentálisan emlékszem vissza az elmúlt időszakra! Keresem azt a huszonéves, fiatal anyukát, aki annak idején bekopogott Puskás Lajos igazgató úr irodájának ajtaján... Harmincöt év úgy repült el, mintha egy pillanat lett volna. E „pillanat” azonban elég volt arra, hogy több generáció fiataljaival szerettessem meg tantárgyamat, vagy ha ez mégsem sikerült, legalább későbbi pályájukhoz elegendő alappal szolgáljak. Igyekeztem felkészíteni őket a mindennapok küzdelmeire, arra, hogy megbízható, okos, emberi értékekkel bíró felnőttekké váljanak. Sokan íratják be gyermekeiket egykori iskolájukba, így sok egykori diákkal találkozom újra szülői értekezleteken, fogadóórákon, immár szülőként. Érdekes az egykori vadócokat felismerni a mai, magabiztos szülő karakterében! Az iskolától végleg elszakadok, szerencsés véletlen, hogy az utolsó nyári szünetemben lesznek nagymama. Most erre a szerepre készülök!

- Osztályfőnökként számtalan hallgató diáknak intett búcsút az évek során. Most Öntől búcsúznak kollégái, barátai, tanítványai. Milyen érzés mindez?

- Úgy gondolom, ez is egy állomás az életemben. Meghatározó jelentőségű időszak a zárul le az életemnek, ennek ellenére igyekszem a jövőre koncentrálni, új tervek szőni. Szeretnék utazgatni Marokkóba, Máltára vagy a Skandináv országokba. Igazából most következik az az idő, amikor kizárólag magammal törődhetek.

Kindrusz László

„Comenius”-nak áll a világ

Nyolc éve működik együtt iskolánk olasz és francia partnerekkel a Comenius-projekt keretében. Idén összefoglalóként vendégeskedtek kedves barátaink, májusban mi látogattunk el Olaszországba. Az éves munka során a Tisza állt érdeklődésünk középpontjában.

Hamis igazolásokkal lógtak

„Az egyik nyíregyházi középiskolában tűnt fel először, hogy négy gyerek hamis orvosi igazolással legalizálta a távollétét. Nyomozás indult, melynek során valamennyi megyeszékhelyi középiskolát átvizsgálták a rendőrök, nem eredménytelenül. Összesen 64 hamis okmányt foglalt le a hatóság. Kiderült: pár száz forintért adták-vették a hamis igazolásokat egy más között a diákok. Volt, aki egy-egy órát igazolt, de olyan is akadt, aki heteket lógott ily módon. Az egész hamisítási ügyre úgy derült fény, hogy egy nagymama az unoka után vitt valamit az iskolába, ám ott közölték vele: az unokája állítólag napok óta fekvőbeteg”.

(Forrás: Hamis igazolásokkal lógtak; Kelet-Magyarország, 2007. január 26.)

Debreczeni Tamásné kommentárja:

Azok a diákok, akik ilyen módszerhez nyúlnak, nem mérlegelik a következményeket. A szülők reggel abban a tudatban engedik el gyermekeiket, hogy a suliban biztonságban vannak. Az iskolán kívüli csellengés ugyanis veszélyes dolog, és tragikus következményekkel járhat.

Felvetődik itt az a kérdés, vajon milyen ezekben a családokban a szülő-gyermek kapcsolat, illetve az iskolában a tanár-diák viszony? Mérlegelik-e a fiatalok kellőképpen tetteik következményeit? Iskolai kudarcok miatt vagy csak „heccből” fordulnak a diákok ilyen megoldáshoz? Mint tudjuk, az internet szinte korlátlan lehetőséggel bír, ám a számítástechnika fejlettségét nem csalásra, bűnözésre kellene használni, hanem a mindennapi becsületes munka elvégzésére. Az igazoláshamisítás nem csupán diákcsíny, hanem okirat-hamisítás is, tehát bűncselekmény. Érdemes lenne fiataljainknak azon is elgondolkodni, hogy a csalások általában kiderülnek, és a büntetés sem marad el. Mindig jobb az egyenes út!

Mi a véleményed a „lógásról” és a „lógós” diákokról?

Szűcs Ádám (3. b osztály)

Vannak, akik lógnak az iskolából, betegséget színlelnek, a merészebbek igazolást is hamisítanak. Ezzel nem a tanáraiknak és a szüleiknek tesznek rosszat, hanem maguknak. Lemaradnak a tanulásban, amíg ők hiányoznak az órákról, osztálytársaik új anyagot vesznek, okosodnak. Én nem tartozom a „lógósok” sorába, a helyükben tanulással tölténém az időmet!

Pusztai Barbara (6. a osztály)

Szeretem a szüneteket, és rajongok a hétköznapokra cső piros betűs ünnepekkért, mivel nem kell iskolába menni, ám a lógást már rizikósnak tartom. Igen merész, „bevallalós”, sőt örült lehet az a diák, aki ráadásul még orvosi igazolást is hamisít mindeztért. Akárhogy is nézzük, ez bűncselekmény. Nem tudok olyan apáczais diákról, aki ilyesmivel próbálkozott volna.

Bacskai Gitta (3. b osztály)

Bár még csak harmadikos vagyok, a lógás nem ismeretlen szó számomra. Szerintem az iskolakertőlők igazából nem tudják, mire vállalkoznak, nem gondolják át a következményeket. Én sosem lógnék óráról, mert nem helyes, és félnék a lebukástól. Akik ilyet tesznek, szerintem nem szeretnek tanulni, és nem szeretik az iskolát. Jó tanácsom a diákoknak: sose lógiatok!

Veress Ádám (8. b osztály)

Nem értem, miért pont engem faggat az Apáczai Sulimagazin a lógásról... A véleményem: a lógás izgalmas dolog, de ésszel kell csinálni! Ki kell találni, hogy a diák milyen hihető, érthető okot mondjon a tanárnak a hiányzásáról. Sosem szabad rögtönözni, rosszul süllhet el, és mérlegelni kell a következményeket is. Ezek persze nem saját tapasztalatok, a haverok mesélték...

A legjobbnak bizonyultak

Az alábbiakban rövid összefoglalót adunk a különböző versenyeken elért apáczais eredményekről, a legjobbnak ítélt versenyhelyezésekről.

Megyei, területi és országos elsők

1. hely

Körtvélyfáy Zsófia 8. c
Maga Balázs 5. d

versmondó (Rátonyi Marianna)

matematika (dr. Bakó Attiláné, dr. Kanyuk Jánosné)

Mendler Nikolett 7. c

francia (Nagyné Mussó Judit)

Nagy Annamária 5. d

francia (Nagyné Mussó Judit)

Tóth Balázs 5. d

matematika (Mező Sándorné)

Sipeki Dániel 6. d

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

Tóth Balázs 5. d

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

Udvarhelyi Péter 8. d

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

2. hely

Bartha Kristóf 8. d

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

Hajdu Péter 5. d

Kiss Máté 7. d

Szabó Antal 8. a

3. hely

Szabó Tamás 5. d

Varga Gábor 8. d

3. hely

Bartha Kristóf 8. d

Fekete Anett 5. d

Maga Balázs 5. d

Palotás Julianna 8. c

matematika (dr. Bakó Attiláné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

matematika-fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

magyar (Rátonyi Marianna)

Csapat

3. hely

Sulihoki Diákolimpia Országos Döntő: Kántor Máté, Kukucska

Boldizsár, Nyitrai Tibor, Lajos Tamás, Szlovenszki Gergő, Vincze

Dániel, Kiss Dominik, Gerhes Tamás

Különdíj

Héri Orsolya 7. d

anyanyelv (Rátonyi Marianna)

tollaslabda

matematika (Mező Sándorné)

matematika (Mező Sándorné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

számítástechnika (Fodor Attiláné, Huszár János)

matematika (dr. Bakó Attiláné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

matematika-fizika (dr. Kanyuk Jánosné)

magyar (Rátonyi Marianna)

F O R G Ó S Z É L

Milyen bővítések, fejlesztések várnak az Apáczaira a jövőben?

Az idei tanévet úgy nyithattuk meg, hogy befejeződött az iskola teljes akadálymentesítését megvalósító beruházás. Ezzel egy időben megkezdődött a B épület pincéjének átalakítása is. A régi légoltalmi helyiségek, melyeket raktárként használtunk, teljesen megszűntek, ott új funkciók ellátására alkalmas helyiségeket alakítottunk ki. Hét darab, 12-18 m²-es „tárgyalószobát” használhatnak délelőtt a szakvezető kollégák a főiskolai hallgatók óráinak elemzéséhez, megbeszéléséhez, délután pedig a

Muzsika Zeneiskola hangszeres foglalkozásai zajlanak itt. A pince nagyobb helyiségét a DÖK használatába szeretnénk adni, ahol szabadidős tevékenységekre kerülhet sor.

Iskolánknak nagy szüksége lenne újabb termekre, ugyanis a 32 osztály maximálisan igénybe veszi meglévő épületünket. Jó lenne a tűzoltóság felőli földszintes épületrészünkre egy újabb szintet építeni. Ehhez az engedélyes tervek megvannak, ám a 100 milliós nagyságrendű beruházáshoz anyagi forrásunk sajnos nincs. A közeljövőben nem látok reális esélyt a kivitelezésre, hacsak nem pályázatok útján. Talán az európai uniós forrásokból az Apáczainak is jut egy kicsi.

Bodnár Mihály igazgató kérdése a megalakult diákzenekar tagjaihoz: Számíthatunk-e további fellépésekre?

Franciául cseverésznék

Frédéric Airault tavaly szeptember óta dolgozik iskolánkban francia tanárként. Sokat foglalkozik kis tanítványával, Pierre-Yves Courrier-vel.

A pedagógus küldetése nem kisebb, mint felkészíteni a hazánkban, városunkban élő, iskolánkban tanuló kisfiút arra, hogy képes legyen visszailleszkedni a francia iskolába, amikor családjával hazatér.

Az Apáczai Sulimagazin megtudta: Pierre édesapját munkája szolgáltatta Magyarországra. A családfőt felesége és három gyermeke is elkísérte. Pierre hat hónapos kisöccse már Budapesten született. - Jól érzem magam az Apácziban, hamar beilleszkedtem, sok barátom van. A diákoktól és Margó nénitől tanultam meg magyarul. Már két könyvet is írtam, az egyik címe: Mese a boszorkányokról, akik elefántokká változtak - mesélte a fiú.

Frédéric Airault 27 évet élt Franciaországban, több helyen tanított, 2000-ben jött hazánkba. Előbb a Francia Intézetben dolgozott, majd egy gimnáziumban.

Egyik kolléganőjét vette feleségül, akivel szabad idejében sokat kirándul, ismerkednek a szébbnél szébb magyar tájakkal. „Elégedett vagyok a helyzetemmel, szeretek itt élni és dolgozni. Reggel nyolckor kezdjük a munkát, heti 12 órában foglalkozom Pierre-Yves-vel. Sok különbség van a magyar és a francia oktatási rendszer között, ugyanis fordítva épülnek fel. A francia diákok nulladikosok, amikor érettségiznek, minden évben újjászerveződik az osztály, és a tanárok is változnak. Sok a program, de hiányoznak a közösségeket összetartó ünnepek: a ballagás, a verébavató, az érettségi találkozó, így a diákok hamar szétszélednek. A magyar szokások ezen a téren nekem sokkal szimpatikusabbak” - avatta be az oktatás kulisszatitkaiba lapunk olvasóit Frédéric.

Poór Andrea, Csekk Boglárka (4. a)

Őn milyennek találta iskolánk jubileumi rendezvénysorozatát?

Eke Csilla (ex-kistanár)

Ötven év. Az események, az emberek, a találkozások, a tettek, a pillanatok egy napban is össze tudtak sűrűsödni. De nem is kellett egy nap, néhány óra is elég volt az Apáczai tanulóinak, tanáraiknak, öregdiákjainak ahhoz, hogy megidézzék az iskola fél száz évét a decemberi jubileumi ünnepségen. Mint volt kistanár, megtisztelve éreztem magam, hogy részese lehettem ennek a pillanatnak.

Német Judit (bálszervező)

Az iskola fennállásának 50. évében sikerült megrendezni a X. Szülők és Pedagógusok Báliját. Csodálatos estét varázsolt a kikapcsolódni vágyóknak a rutinos szervező team. Nekem, mint az egyik főszervezőnek, akkor sikeres egy rendezvény, ha látom a vendégek arcán a vidámságot, ha el tudják feledni az élet sötétebb oldalát, s színni nem akaró tapssal értékelik a műsorokat.

Zajácz Olivér (6. b osztály)

Szerintem nem akkora ügy, hogy egy iskola fél száz éves, ennél sokkal fontosabb, hogy milyen tervei, elképzelései vannak a jövőre vonatkozólag! Jó híre van a városban a sulinknak, sokan szívesen járnak ide. Most látszott csak, mennyien emlékeznek szívesen az itt eltöltött évekre. Nagyszabású volt a jubileumi rendezvénysorozat, de engem nem minden érintett meg.

Bodnár Lászlóné (tanár)

Kistanárként jártam itt először, ugyanúgy izgultam, mint ma az én hallgatóim. Barátságos, segítőkész pedagógusok fogadtak, s vesznek körül mai napig, immár 19 éve. Az Apáczai sokat fejlődött, szépiült a fél száz év során. A jubileumi ünnepségre készülődő elsőseim boldogan vettek részt velem a programokon. Ötven év múlva részesei lehetnek a centenáriumnak is!

H á z u n k t á j á n

Főztünk, láttunk, jubiláltunk

Fennállásának 50. évfordulóját ünnepli idén az Apáczai Gyakorló Általános Iskola. E jeles alkalomból változatos, színes programsorozattal emlékeztünk a fél évszázad eseményeire.

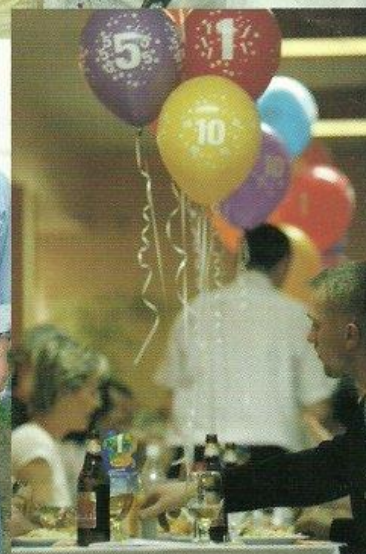

A sulifélszáz éves történelmével, dicső jelenével és optimizmusra okot adó jövőjével a főiskolán tartott jubileumi ünnepségen ismerkedhettünk meg. Egyetértettünk igazgató úr szavaival, miszerint: az Apáczai-szellemiség jelen van a mindennapokban, az iskola falai között, az itt tanulók és dolgozók szívében.

A jubileumi tanév bővelkedett eseményekben csakúgy, mint a napvilágot látott sulióvkönyv. Volt itt minden: sportnap, nyílt nap, torna-, szövegértő és még ki tudja, milyen verseny. Év elején korhű szerelésben karaokeztunk az 50-es évek zenéire.

Az Apáczai-hét után a tizedik Apáczai-bál következett, nagy bulit csapott a 15 éves Apáczai Alapítvány a Nyíregyházi Főiskolán. Egy szép májusi napon reggeltől estig tartó, fergeteges szülinapi partival került pont az események végére a Sóstói Múzeumfaluban. Számos egykori és jelenlegi diák, pedagógus jött el a mulatságra, szülők sokasága vett kötenyt maga elé, s indult a főzőversenyen.

ELBOCSÁTÓ, SZÉP ÜZENET

8. a osztály

Osztályfőnök: Debreceni Ágnes

„... nincsen szebb kora az emberiségnek, mint az első ifjúság évei. Azon láncok, amelyek akkor kötöttek, nem szakadnak el örökké, mert nem a világban kerestünk még akkor barátokat, hanem a barátainkban leltük fel az egész világot.”
(Kölcsy)

8. b osztály

Osztályfőnök: Hradeczki Tamásné

„Mindennap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik, de mindennap születik valami, amiért érdemes élni és küzdeni.”

(Herakleitosz)

8. c osztály

Osztályfőnök: Maleczki Péterné

„Fény vagy te is, lobogj hát,
Melegíts és égess,
Hinned kell, hogy a világ
Teveled is ékes.”

(Tóth Árpád)

8. d osztály

Osztályfőnök: Nagy Endréné

„Jó s jól! Ebben áll a nagy titok
Ezt ha nem érted...
Hagyjad másnak az áldozatot!”

(Kazinczy)

EGY KISTANÁR NAPLÓJÁBÓL

Gondolatmorzsák Stefán Marianna kistanár néni (Nyíregyházi Főiskola 4. évfolyam, magyar-német szak) elképzelt naplójából:

„Mindkét féléves tanítási gyakorlatomat az apáczais tanulók és tanárok társaságában töltöttem el. Félve és nagy izgalommal léptem át az osztálytermek küszöbét. Az első félévben német nyelvet oktattam a diákságnak. Mind a szakvezetőmmel, mind a gyerekekkel hamar megtaláltam a közös hangot. A diákok fogékonysága, tudása, fegyelmessége lenyűgözött. Az órákon tapasztalható nyugodt légkör nagyban segítette munkámat.

Szívesebben töltöttem az időt a gyerekek színes világában, mint a főiskolai élet szürkeségében. A következő félévben már felszabadultabban tértem be az alma materbe, hiszen tudtam, mi vár rám. A magyar nyelv és irodalom tanításának nehézségeitől tartottam, de bízom a gyerekek együttműködésében. Segítségben nem szenvedtem hiányt. „Minden kezdet nehéz” alapon vágtam bele a fejtágitásba. Magabiztosan, lelkesedve álltam ki a tudásra szomjazó ifjúság elé.

Ha belegondolok, nem is tudnék negatív élményekkel szolgálni. Bizton merem állítani, hogy nem csalódtam, és nem szállt inamba a bátorság e hivatás további folytatását illetően. A kemény munka mindig meghozza a gyümölcsét, ez két félév alatt egyértelműen beigazolódt.

Mi lett veled, „vén diák”?

Várad Máté néhány éve még az Apáczaiiban koptatta az iskolapadot. Ma már zrinyis diák, s nem mellesleg az iskolai diákönkormányzat elnöke. Az „elnök úr” örömmel mesélt múltjáról, jelenéről az Apáczai Sulimagazinnak.

- Mennyire vetted hasznát annak, amit itt, az Apáczaiiban nyolc év alatt megtanultál?

- Az iskola remekül felkészített a középiskolai tanulmányokra, főleg az első évet könnyítették meg az itt szerzett alapok. Jól felkészültem számítottam még egy olyan magas színvonalú gimnáziumban is, mint a Zrínyi!

- Jobb a Zrínyiiben, mint az Apáczaiiban volt? Össze lehet egyáltalán hasonlítani a kettőt?

- Igazából nemigen lehet összehasonlítani. A gimnáziumi évek alatt sokkal jobban kiárul a világ az ember előtt. Sok barát és rengeteg lehetőség vár: pályázatok, ösztöndíjak, számtalan alkalom nyílik szórakozásra (stábor, veréb tábor, cserediákprogram stb.). Amikor

már gimis az ember, jobban engedik bulizni, táborba, mindenhová, úgyhogy igazából csak idővel, pénzzel és energiával kell győzni a sok lehetőséget!

- Milyen eredményeket értél el az Apáczaiiban, illetve a Zrínyiiben?

- Az általános iskolában nem értem el különösebb sikereket. Jó tanuló voltam, igyekeztem az élvonalban maradni, de kiemelkedő eredményekkel semmilyen téren nem büszkélkedhettem. A tanulmányi „erőnlétemet” a ZIG-ben is tartom, közösségi munkában viszont jelentős sikereket értem el: ebben a felévben én lettem a zrinyis DÖK-elnök, amire nagyon büszke vagyok.

- Mit javasolsz továbbtanulás előtt álló apáczaisoknak? Hogyan lehet „bejutni” egy-egy menő, színvonalas gimnáziumba?

- Már ötödikben célszerű elkezdni készülni, orientálódni a szimpatikus középiskola felé, és megpróbálni elérni a felvételhez szükséges tanulmányi eredményt. Az évek során „mindössze” ezt a nívót kell szinten tartani, így biztosan bejutunk a kiszemelt gimnáziumba!

Várad Lili 8. d

Muzsikussá válsz az ebédlőben

Idén nyáron is közönség elé léptek a Muzsika zeneiskola növendékei iskolánk ebédlőjében bemutatva, mennyit fejlődött hangszerezés tudásuk az elmúlt esztendőben. Képeinken egy volt apáczais tehetség, Kiss Annamária látható.

SULIÚJSÁGVICCEK

Az iskolaorvos kérdezi:

- Hány órát alszol, Pistike?

- Ötöt, hatot.

- Az bizony kevés. És legalább nyugodtan alszol?

- Sajnos, nem! Minden kicsengetés előtt felébredek!

- Petike, mondd meg, mi történt 1802-ben?

- Akkor született Kossuth Lajos.

- Nagyon jó. És 1805-ben?

- Akkor lett hároméves.

- Pistike, ne menj folyton a diszkóba, mert elromlik a hallásod.

- Köszi mama, már vacsoráztam!

Hol vakációzol idén nyáron?

Boros Dóra (4. d osztály)

Főleg pihenéssel szeretném tölteni a nyarat. A volt tanító néniem tábort szervez Türistvándiba, a családommal és a legjobb barátnőmmel élményfürdőzni szeretnék, és Tokajba is elutazunk majd. Tavaly Cserépfalun voltunk, meglátogattuk a borospincéket.

(Én nem ittam semmit!!!) Lehetőség, hogy idén még Franciaországba is eljuttunk. Nagy-nagy álmom elutazni Disneylandbe!

Mitner Dzsénifer Míra (8. c osztály)

Úgy tűnik, egy csomó helyre el fogok jutni idén nyáron, kezdve Spanyolországgal, majd Törökországgal és a Kanári-szigetek következnek. Ez még nem biztos, de talán eljutok Londonba is, ennek nagyon örülnék. Ha mind a négy út összejönne, nagyon szuper lenne! Itthoni elfoglaltságként marad a szokásos: msn-ezek, bulizok a haverokkal, és jókat dumálok a barátnőimmel.

Vajda Mihályné (takarítónő)

Szeptembertől júniusig igen sok a tennivaló az iskolában, ám a nyári szünet már számunkra is a pihenésről, kikapcsolódásról szól. Összesen hat hétig „vakációzom” majd. A családommal meglátogatjuk a pesti rokonokat, náluk vendégeskedünk egy darabig. A nagy kertünkben is sok a teendő nyáron, hiszen a gyümölcsöset, a veteményeket gondozni kell, hogy ne menjjen tönkre minden.

Hajduné Borbás Marianna (tanár)

A gyermekcimmel évek óta tervezgetünk egy disneylandi kiruccanást, idén nyáron talán sikerül. Szeretnék sok helyre kirándulni. A sóstói állatpark, a strand, az erdő szinte karnyújtásnyira van tőlünk. Miként tavaly, ez év júliusában is Alsópáhokon nyaralunk. A legfontosabb, hogy sose unatkozzunk, és szeptemberben szép emlékekkel telve, pihenten kezdjük a tanévet.

Hawaii, dizsi, napfény

Tengerpart és tengeri part. Jól tudjuk, a különbség nem csupán egy betű, sokkal több annál. Fényévnyi távolság van a két hely között, amennyiben vakációs elfoglaltságokon törjük a fejünket. Hogy melyik mellett döntünk, sok mindentől függ, főképp lehetőségeinktől, szüleink pénztárcájának vastagságától.

Erdeklődve hallgattam a suliban tanuló, dolgozó megkérdezettek nyaralási elképzeléseit, nyári terveit. Volt, aki olyan természetességgel beszélt soron következő angliai és görögországi útjáról, mintha minden hétvégét ott töltené. Egy másik diák már azt is nagyra értékelte, hogy néhány hétig nagyszülői felügyelet mellett élvezheti a nyár örömeit. „Az öregék egy kis, csendes faluban élnek, kicsit másképp, mint mi: nincs kábeltevé, playstation, számítógép, viszont mindennap együtt bicikliznek, szórakoznak a környékbeli fiúkkal. Kénytelen vagyok lemondani a finom, ám annál egészségkárosítóbb Mc Donald's-os hamburgerokról és chipsekről is, mivel a nagy minden nap főz, és a világért sem költene ilyen butaságokra” - mesélte egy apáczais iskolapad-koptató. Mint kiderült, a lemondást mégsem kíséri szomorúság, mártír hőstünk minden évben fantasztikus élményekkel tér haza a szülői hajlékba.

És mi a helyzet a pedagógusokkal? A laikusok gyakran fejükre olvassák: arany életük van, hiszen hónapokig lóbálhatják a lábukat a vakáció ideje alatt, nem beszélve az őszi, téli és tavaszi szünetről! Aki kicsit is belát a kulisszák mögé, s nem ül fel az efajta rosszulindult megjegyzéseknek: jól tudja, mennyire valótlan, hamis kép ez, a tanításmentes napok nem feltétlenül jelentenek munkaszünetet a katedrán állók számára. Néhány hét természetesen nekik is jár, amikor végre vérszerinti gyermekeiké, családjuké, a dolgozók kezéért kiáltó kiskerté vagy éppen egy felüdítő nyaralásé a főszerep.

Mint lenni szokott, a mennyei nyári szünet pillanatok alatt tovatűnik majd, szeptemberben pedig szélesre tárul a „pokol” kapuja. Tanár és diák részvételtjes, együttérző pillantásokat váltva nyugtázza majd: itt van az ősz, itt van újra...

Palicz István
(A főszerkesztő jegyzete)

Kényes témák

Cenzúra nélkül címmel nagyszabású diákújság-kiállítást rendezett tavaly nyáron a pusztaföldvári Vajda Sára Ifjúsági Kulturális Egyesület, amelyre az Apáczai Sulimagazin is benevezett. A szervezet alelnökeként örömmel vettem a felkérést: kommentáljam néhány sorban a nyíregyházi gyakorlóiskola eddig napvilágot látott gyöngyszemeit. Igen színvonalas lapokat kaptunk az oktatási intézményektől szerte az országból. A sajtótermékek technikai előállításában nagy különbségek mutatkoztak, ám egyértelműen bebizonyosodott: egy egyszerű szövegszerkesztővel, fénymásolt fekete-fehér oldalakon is lehet színvonalasat alkotni. Örömmel tapasztaltuk, hogy minden intézményben akadt egy-egy lelkes pedagógus, aki összefogta az ifjú tollforgatók csapatát, a tantestület ugyanakkor nem „telepedett rá” a lapra, hagyta kibontakozni a tanulókat.

A kisközösségi lapok célja elsődlegesen mindig az, hogy az adott intézmény világát, életét mutassák be. Nem volt ez másképp az Apáczai Sulimagazin esetében sem, amely mind tartalmi, mind esztétikai színvonalával lenyűgözte a pusztaföldvári zsűri tagjait. A diáklap kétség kívül impozáns. Ez a tördelés és nyomdatechnikai eljárás még a középiskolai, sőt, a felsőoktatási lapok esetében is ritkaság! Jó ötletnek tartom az újságban fellelhető állandó rovatokat, amely ártekinthetőbbé teszi a kiadványt, s rendszerességet sugall. Öröm volt látni, hogy a cikkek egytől-egyig az iskola kis világáról szólnak, nem világhálóról „kölcsonzótt” karakterekkel töltik meg az oldalakat. Akörkérdések és az aktuális, nem egyszer kényes, problémamentes témák olvasmányossá és népszerűvé teszik a sulimagazint. Jó ötlet, és iskolai lapok között egyedülálló a nagyvilág híreinek kommentálása, gyakran találkozni figyelemfelkeltő, ötletes címekkel is. Örömmel láttunk diák-fogalmazásokat és gyermekrajzokat a lapban, tovább lehetne színesíteni a repertoárt egy-egy verssel, rejtvennyel, képregénnyel. Az Apáczai Sulimagazin bátran „bevállal” olyan kényes témákat is, mint a sulimenza minősége vagy a kistanárok alkalmassága, bizonyítva ezzel, hogy a jó ízlés keretén belül mindenkor helye van a szólásszabadságnak, az iskolai demokráciának. Összintén remélem, hogy az elkövetkezendő tanévekben is lehetőségük nyílik megjelentetni e nagyszerű kiadványt!

Dr. László Jenő Csaba alelnök, jogász, újságíró

Alma-mogyoró krém

Hozzávalók:

- 2-3 alma
- 15 dkg összevagdalt mogyoró
- 4 evőkanál méz
- egy fél citrom leve
- egy csapott teáskanál fahéj
- egy pohár tejszín

Elkészítése:

1. Kérj meg egy felnőttet, hogy segítsen meghámozni az almákat, eltávolítani a magházukat, és kockára vágni a gyümölcs húsát!
2. Öntsd meg az almakockákat citromlével, hogy ne barnuljanak meg!
3. Keverd bele a vagdalt mogyorót, a mézet és a fahéjat!

4. Verd fel a tejszínt, és a tejszínhabot is keverd bele az alma-mogyoró masszába!

Körtvélyfay Zsófia

IMPRESSZUM: Apáczai Sulimagazin - Az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola lapja (5. szám)

Megjelent: 2007. június Felelős kiadó: Bodnár Mihály Főszerkesztő: Palicz István Szerkesztés, arculat: Chrien Gábor Fotók: Garay László, Palicz István Korrektor: Rátonyi Marianna DÖK-tanár: Vajda Tamás A Sulimagazin elkészítésében részt vettek: Csekk Boglárka, Kindrusz László, Körtvélyfay Zsófia, Kulcsár Klaudia, Madarassy Tünde, Mikó Luca, Pócsi Henrietta, Poór Andrea, Váradi Lili Nyomdai munkálatok: Mohácsi János